

Bevisbördan lades på gäldenären

I ett nyligen avgjort hovrättsavgörande fick gäldenären med tillämpning av bevissäkringsteorin styrka sitt påstående att de mottagna aktierna var en gåva och inte ett lån. Han lyckades inte fullgöra sin bevisbörda varför domstolen ansåg honom skyldig att återbetala lånet.

En yngre bror stämde sin äldre bror avseende återbetalning av lån. Han gjorde bland annat gällande att han lånat ut pengar i form av Ericssonaktier, som överlämnats till den äldre brodern. Den äldre brodern bestred och påstod att han fått aktierna i gåva.

Tingsrätten ansåg att den yngre brodern inte styrkt att han överfört aktierna som ett lån i stället för som gåva. Käromålet ogillades därför i den delen.

Hovrätten gör nu en annan bedömning. Hovrätten inleder med att konstatera att det i underrättspraxis och doktrin har uttalats delade meningar i frågan om vem som har bevisbördan i en situation som den aktuella (se Fitger m.fl. Rättegångsbalken, Supplement 50, 2006, s. 35:13, Ekelöf-Boman, Rättegång IV, 6 uppl. 1992, s. 81, Ekelöf-Edelstam-Heuman, Rättegång IV, 7 uppl. 2009, s. 104, Heuman, Bevisbörda och beviskrav i tvistemål, 2005, s. 167).

Enligt hovrätten har det funnits möjlighet för den äldre brodern att säkra bevisning om att det var fråga om en gåva genom att påkalla förhör med en i förhållande till parterna utomstående banktjänsteman. Då den yngre brodern underlåtit detta ligger det närmast till hands att han får vidkännas nackdelen av att det inte blivit klarlagt om det rör sig om en gåva eller inte. Hovrättens slutsats blir därför att den äldre brodern är skyldig att återbetala värdet av aktierna.

Den yngre brodern företräddes av advokaten Mario Ashman på Advokatfirman INTER.